



Република Србија  
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД  
Кзз 1213/2019  
27.11.2019. године  
Београд

**У ИМЕ НАРОДА**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Радослава Петровића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Божидара Пандуровића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји ЗК 315/17 од 18.02.2019. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 140/19 од 15.08.2019. године, у седници већа одржаној дана 27.11.2019. године, једногласно, донео је

**ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ**, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Божидара Пандуровића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји ЗК 315/17 од 18.02.2019. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 140/19 од 15.08.2019. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји ЗК 315/17 од 18.02.2019. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 8 месеци коју ће издржати у просторијама у којима станује, с тим што не сме напуштати просторије у којима станује осим у случајевима предвиђеним законом о извршењу кривичних санкција. У случају да окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. Извршење казне ће се спровести уз примену мере електронског надзора, а надзор над спровођењем казне затвора спровешће организациона јединица Управе за извршење кривичних санкција.

Оштећена ББ је ради остваривања имовинско правног захтева упућена на парницу.

Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка ближе наведено у овој пресуди.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 140/19 од 15.08.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адв. Божидара Пандуровића, а пресуда Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји ЗК 315/17 од 18.02.2019. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног АА, адв. Божидар Пандуровић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9) и члана 68. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, је неоснован, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног АА, адв. Божидар Пандуровић, у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче да је правноснажном пресудом прекорачена оптужба, обзиром да је у конкретном случају повређен објективни идентитет оптужбе и пресуде, у погледу времена извршења кривичног дела, с обзиром да је оптужним предлогом надлежног јавног тужиоца окривљеном стављено на терет да је кривично дело извршио у временском периоду од 09.11. до 12.11.2014. године, а изреком првостепене пресуде као време извршења кривичног дела означен је само један дан и то 08.11.2014. године, а што није обухваћено временским периодом као време извршења кривичног дела у оптужном акту, а Врховни касациони суд овакве наводе оцењује неоснованим.

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП је прописано да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе, садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници.

Дакле, из цитиране законске одредбе произилази да између оптужбе и пресуде мора постојати идентитет и подударност у погледу субјективне и објективне истоветности дела.

По налажењу Врховног касационог суда, изменом времена извршења кривичног дела тако што је у чињеничном опису изреке првостепене пресуде уместо од 09.11.2014. до 12.11.2014. године, наведено 08.11.2014. године, суд није прекорачио оптужбу, односно није повредио објективни идентитет оптужбе и пресуде на штету окривљеног АА. Наиме, првостепени суд је у пресуди овом изменом само ускладио чињенични опис кривичног дела са чињеничним стањем утврђеним на главном претресу, при чему наведена измена није извршена на штету окривљеног. Ово са разлога што су битна обележја бића кривичних дела иста и у оптужном акту јавног тужиоца и у изреци првостепене пресуде, а у конкретном случају време извршења није битно обележје кривичног дела које је окривљеном стављено на терет (као што је случај код неких кривичних дела, нпр. непоступање по здравственим прописима за време епидемије из члана 248. КЗ; незаконит лов из члана 276. КЗ).

Дакле, како је чињенични опис у изреци пресуде остао у границама чињеничног основа из оптужбе, односно у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, а из којих произилазе законска обележја кривичног дела лака телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, то су у конкретном случају, неосновани наводи браниоца окривљеног којима се указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Захтев за заштиту законитости бранилац окривљеног АА, адв. Божидар Пандуровић, поднео је и због повреде закона из члана 68. став 1. тачка 1) ЗКП, а која повреда закона не представља законски разлог због ког је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је у овом делу захтев браниоца окривљеног оцењен као недозвољен.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Божидара Пандуровића, суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на ову повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио као неодозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник**  
**Мила Ристић,с.р.**

**Председник већа-судија**  
**Невенка Важић,с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић